

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudců Daniely Zemanové a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **J. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 11. 2013, čj. 27644/13/5000-14402-704389, ve věci námitky podjatosti soudců Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, uplatněné žalobcem v řízení vedeném u téhož soudu pod sp. zn. 59 Af 20/2014,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, Mgr. Lucie Trejbalová, Mgr. Karolína Tylová, LL.M., JUDr. Pavel Vacek a Mgr. Hana Ptáčková **n e j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec pod sp. zn. 59 Af 20/2014.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V návaznosti na usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci ze dne 28. 3. 2014, čj. 59 Af 20/2014-20 a čj. 59 Af 20/2014-21 žalobce podáním ze dne 14. 4. 2014 u téhož soudu namítl podjatost všech soudců tohoto soudu v aktuálním obsazení a navrhl jejich neprodlené vyloučení z projednávání a rozhodnutí nejenom této věci. Krajský soud předložil Nejvyššímu správnímu soudu spis k rozhodnutí o námitce podjatosti podle § 8 odst. 5 s. ř. s. spolu s vyjádřením soudců senátu č. 59, a to Mgr. Lucie Trejbalové, Mgr. Karolíně Tylové, LL.M., JUDr. Pavla Vacka a Mgr. Hany Ptáčkové. Soudci shodně prohlásili, že se necítí být podjatí, žalobce ani žádné osoby žalovaného správního orgánu osobně neznají, nemají žádný vztah ani k posuzované věci, na projednání věci před správním orgánem se nepodíleli.

[2] Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

[3] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci *vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

[4] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci

s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí věci postupem podle § 8 odst. 1 s. ř. s. lze proto jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů (viz usnesení NSS ze dne 29. 4. 2003, čj. Nao 19/2003–16).

[5] Ačkoli žalobce vznesl námitku podjatosti proti všem soudcům Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, zabýval se Nejvyšší správní soud námitkou podjatosti pouze ve vztahu k soudcům senátu č. 59 jmenovaným ve výroku tohoto usnesení, neboť věc byla právě tomuto senátu přidělena. Pouze tito soudci se tedy mohou podílet na projednání a rozhodnutí dané věci. Otázkou podjatosti jiných soudců by bylo účelné zabývat se jen za předpokladu, že by u jmenovaných soudců byl shledán důvod k vyloučení. V případě, že tomu tak není a že tedy nic nebrání v tom, aby soudci senátu, jemuž věc byla přidělena, ji vyřizovali, postrádá zkoumání podjatosti dalších soudců daného soudu smysl.

[6] V nyní posuzované věci žalobce tvrdí, že hrozí pokračování „*v dalším pokořování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů*“. Takovýto důvod zjevně míří na minulé rozhodování soudců ve vztahu k žalobci, kterýžto důvod ovšem zákon výslovně jmenuje mezi těmi, které nemohou založit vyloučení soudce z projednávání věci (§ 8 odst. 1 poslední věta s. ř. s., viz bod [3] shora). Žalobce neuvedl ani žádný jiný ze zákonem předpokládaných důvodů, pro které by Nejvyšší správní soud mohl o vyloučení soudců rozhodnout. Nejvyšší správní soud není povinen ani oprávněn žalobcovu povinnost tvrzení jakkoliv nahrazovat.

[7] Za situace, kdy rovněž soudci dotčeného senátu vyloučili existenci skutečností, jež by mohly být důvodem jejich podjatosti, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že soudci senátu č. 59 Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, Mgr. Lucie Trejbalová, Mgr. Karolína Tylová, LL.M., JUDr. Pavel Vacek a Mgr. Hana Ptáčková nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 59 Af 20/2014.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. května 2014

Zdeněk Kühn
předseda senátu